

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.64.2019.AK

Warszawa, 03 kwietnia 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/15/2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnogi TORSI ENERO, kod EAN: 5902431005904, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Bąkowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Bąkowie kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

- 3) art. 25a ust. 1 i 6 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) , Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Bąkowie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 309 zł (słownie: trzysta dziewięć złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych hulajnogi TORSI ENERO, kod EAN: 5902431005904, przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Lublinie.

Uzasadnienie

Pismem z 6 września 2019 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr PU.8361.138.2019 oraz PU.8361.224.2019 dotyczący hulajnogi TORSI ENERO, kod EAN: 5902431005904 (dalej także jako: „hulajnoga”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Bąkowie.

Hulajnoga TORSI ENERO, kod EAN: 5902431005904 to hulajnoga sportowa, której konstrukcję wykonano z metalowych elementów oraz pomostu ze sztywnego tworzywa sztucznego. Hulajnoga posiada dwa plastikowe koła z oponami wykonanymi z tworzywa gumopodobnego (tylne koło jest obrotowe). Rączki kierownicy wykonane są z rurek i osłonięte uchwytami z tworzywa piankowego. Końce rączek kierownicy zaślepione są zatyczkami wykonanymi ze sztywnego tworzywa sztucznego. Montaż hulajnogi polega na jej rozłożeniu (należy przy tym zwolnić jedną blokadę i zaciągnąć drugą) oraz osadzeniu uchwytów kierownicy (sprężynowe bolce w rączkach należy wsunąć w otwory w kierownicy). Wspornik kierownicy posiada regulację wysokości kierownicy. Na pomoście hulajnogi naklejone są arkusze o właściwościach antypoślizgowych, pokrywające większość jego powierzchni. Opakowanie produktu stanowi tekturowe pudełko, na którym znajdują się m.in. następujące informacje:

- „*SPRZĘT SPORTOWO – ROLKOWY HULAJNOGA MODEL TORSI – BOY/GIRL*”,

- „ŚREDNICA KÓŁKA: 100 MM”,
- „IMPORTER: SASKA BIS SP. Z O.O. SP. K. UL. WYBICKIEGO 9, 83-050 BĄKOWO”,
- „ZAPOZNAJ SIĘ Z ZAŁĄCZONĄ INSTRUKCJĄ OBSŁUGI”,
- „WAGA UŻYTKOWNIKA: WIĘKSZA NIŻ 35 KG DO 100 KG – KLASA „A””,
- „PRODUKT ZGODNY Z NORMĄ PN-EN 14619:2015”,
- „PRODUKT PRZEZNACZONY DLA OSÓB STARSZYCH NIŻ 14 LAT”,
- “OSTRZEŻENIE! NALEŻY UŻYWAĆ KASKU, OCHRANIACZY NA ŁOKCIE, KOLANA I DŁONIE ORAZ ELEMENTÓW ODBLASKOWYCH”,
- “KRAJ POCHODZENIA: CHINY” - kod kreskowy: 5902431005904.

Powyższe informacje zostały powtórzone na etykiecie dołączonej do hulajnogi za pomocą plastikowej żyłki. Na hulajnodze przyklejono również naklejkę z kodem kreskowym. Do hulajnogi dołączono papierową „INSTRUKCJĘ MONTAŻU I UŻYTKOWANIA – HULAJNOGA TORSI WAVE”, w której znajdują się następujące informacje: nazwa i adres importera, opis produktu, uwagi na temat bezpieczeństwa, zalecenia dotyczące konserwacji, instrukcja montażu oraz dane techniczne.

W trakcie kontroli nr PU.8361.138.2019 i PU.8361.224.2019, inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali hulajnogę ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 14619:2015-07 *Sprzęt sportowy rolkowy -- Hulajnogi -- Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* (dalej jako: „norma”).

Próbka hulajnogi została przekazana do Laboratorium UOKiK w Lublinie w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych, w toku których wykazano, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 4.3.3 c) normy, z uwagi na brak znaku minimalnej głębokości osadzenia wspornika kierownicy. Ponadto, w wyniku ww. badań stwierdzono, że konstrukcja hulajnogi umożliwia wysunięcie trzonu kierownicy z bolcem powyżej najwyższego otworu, zablokowanie go w takiej pozycji i użytkowanie produktu.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 3 grudnia 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę

SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Bąkowie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnogi. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat ilości produktów wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także z prośbą o informację na temat liczby hulajnóg posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt będący przedmiotem postępowania, w przypadku zadecydowania przez nią o podjęciu działań naprawczych.

W piśmie z 18 grudnia 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że podejmie działania naprawcze mające na celu eliminację z rynku hulajnogi będącej przedmiotem postępowania oraz zwróciła się z prośbą o przedłużenie terminu na przekazanie dowodów działań podjętych w tym zakresie do 15 stycznia 2020 r.

Pismem z 9 stycznia 2020 r. Prezes UOKiK przychylił się do wniosku strony postępowania i wydłużył termin na przekazanie przez nią dowodów podjęcia działań naprawczych.

W piśmie z 15 stycznia 2020 r. strona postępowania przekazała dokumenty związane z obrotem kwestionowaną hulajnogą (zestawienie zakupu i sprzedaży produktu) oraz oświadczyła, że zwróciła się do wszystkich (tj. dwóch) dystrybutorów produktu, z których jeden wskazał na nieposiadanie hulajnogi na stanie magazynowym, a drugi jest w trakcie wycofywania z rynku posiadanych egzemplarzy produktu.

Pismem z 30 stycznia 2020 r. Prezes UOKiK ponownie zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie danych na temat otrzymanych skarg lub reklamacji, których przedmiotem była hulajnoga objęta zakresem niniejszego postępowania.

Pismem z 8 lutego 2020 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, że otrzymała trzy reklamacje dotyczące kwestionowanej hulajnogi, a wszystkie one dotyczyły „problemów z tylnym kołem”. Strona postępowania oświadczyła również, że reklamowane usterki zostały naprawione przez jej serwis. Ponadto, strona postępowania poinformowała organ nadzoru o nieposiadaniu hulajnóg przez obu dystrybutorów i przekazała dowody potwierdzające utylizację 11 sztuk hulajnóg.

W piśmie z 9 marca 2020 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Bąkowie wprowadził hulajnogę TORSI ENERO, kod EAN: 5902431005904 na rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela - importera produktu, w przypadkach, gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W toku postępowania jego strona przekazała zestawienie zakupu hulajnóg od chińskiego wytwórcy. Ponadto, w toku niniejszego postępowania, przedsiębiorca będący jego stroną potwierdził, że jest importerem produktu (oświadczenie strony postępowania z 18 grudnia 2029 r.).

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PNEN 14619:2015-07 jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa hulajnogi z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej hulajnowy stanowiły wyniki badań tego produktu, w toku których wykazano, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 4.3.3 c) normy, z uwagi na brak znaku minimalnej głębokości osadzenia wspornika kierownicy. Ponadto stwierdzono, że konstrukcja hulajnowy umożliwia wysunięcie trzonu kierownicy z bolcem powyżej najwyższego otworu, zablokowanie go w takiej pozycji i użytkowanie produktuy. Powyższe stwarza ryzyko powstania niebezpiecznych wypadków i urazów w trakcie zwykłego użytkowania produktu (na skutek upadku użytkownika, spowodowanego wysunięciem się trzonu kierownicy ze wspornika i utratą równowagi), a w konsekwencji uszkodzenia ciała (np. złamania kończyn czy wstrząśnienia mózgu).

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższego ustalenia i podjął działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania zakupiła łącznie 532 sztuki hulajnowy, a wprowadziła na rynek 527 sztuk produktu, które w okresie od kwietnia do listopada 2017 r. zostały sprzedane dwóm przedsiębiorcom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty, strona postępowania przekazała dowody potwierdzające utylizację 16 hulajnóg oraz oświadczenia obu dystrybutorów o nieposiadaniu kwestionowanego produktu na stanie magazynowym, sama również wskazując na nieposiadanie tej hulajnowy.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez produkt, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary

pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż ilość hulajnóg wprowadzonych na rynek (tj. 527 sztuki) była niewielka w odniesieniu do liczby potencjalnych użytkowników, ponadto brak było skarg lub reklamacji konsumenckich związanych z nimi w zakresie objętym wadą, stanowiącą podstawę do wszczęcia niniejszego postępowania. Należy również mieć na względzie stosunkowo krótki i odległy okres wprowadzenia przez stronę wadliwego produktu na rynek (kwiecień – listopad 2017 r.). Podkreślić należy, iż w toku postępowania jego strona przedstawiła dowody potwierdzające wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt, których żądał Prezes UOKiK. Wskazać także należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkt miały swoje nieszczęśliwe następstwa. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż naruszenie to nie mogło w znaczący sposób naruszyć dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Bąkowie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Bąkowie obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 309 zł (słownie: trzysta dziewięć złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych hulajnogi TORSI ENERO, kod EAN: 5902431005904, przeprowadzonych przez Laboratorium UOKiK z siedzibą w Lublinie.

Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalony został na podstawie kosztorysu badań laboratoryjnych nr 151/2019 z 7 sierpnia 2019 r., wystawionego przez Laboratorium UOKiK z siedzibą w Lublinie.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.), przedsiębiorca SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Bąkowie obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) W przypadku, gdyby strona zamierzała zakwestionować tylko rozstrzygnięcie zawarte w pkt 3 sentencji decyzji, w zakresie nałożonego obowiązku poniesienia opłaty za badania laboratoryjne, strona może, na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 oraz na podstawie art. 141 § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 3 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 lub 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 4) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 5) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak